

SPECIÁLIS ANIMEKARAKTEREK II.

Újfent köszöntök minden kedves AniMagazin olvasót! Az előző számban lehetőségetek volt megismerni néhány gyakrabban előforduló animekaraktert, a cikkemet pedig azzal zártam le, hogy még rengeteg olyan típussal találkozhattok, amiről érdemes lenne pár szót ejteni. Most újra itt az alkalom, hogy tovább bővítsük ismereteinket a különleges szereplők világában.

Az első pedig amit bemutatásra szántam, az a Miko lenne. A miko jelentése eredetileg "női sámán" (az írása is ennek a két kanjinak az összetételéből áll). A mai miko születése a Sengoku-kor környékére tehető (XV-XVII. század), de a fogalom kialakulásának eredete Japán ősidjére nyúlik vissza, mikor is a transzba eső, látomásokat és jóslatokat közvetítő asszonyokat hívták mikónak – innen is az elnevezés. A miko dolga a Shinto szentélyek felügyelete, azaz egyfajta papnőként is értelmezhető. Megjelenésükben a chihaya hordása kötelező náluk, ami egy piros színű, bőszárú nadrágból (hakama) és egy fehér, ujjatlan kimonóból (haori) áll, hajukat pedig piros szalaggal összefogva tartják, csak ritkán kiegészítve. A mikók ma már inkább munkaként vállalják a miko létet, de ennek ellenére fontos szabályok kötik az ő kezeiket is. Miko feladatkört nem teljesíthet olyan lány, aki nem szűz, házasságáig pedig szűznek kell maradnia – ha pedig megházasodik, el kell hagynia a szentélyt, és a családjának szentelnie a további életét. Egy miko feladatköre speciális, elsősorban a szentély általános feladatait kell ellátniuk, de ezen kívül kötelező részt venniük az ünnepi táncokban, a tradicionális házasságkötéseken.

Olykor pedig ennél meredekebb dolgokat is el kell végezniük, például jóvendőmondás a vendégeknek, de a mai anyagiasodott világban megesik, hogy szüveníreket árulnak a szentély környékén lévő boltokban a turisták számára. A fikciók világában előszeretettel használják fel a miko karaktereket, legyen az anime, manga, visual novel, vagy akár RPG is. Animékben gyakran feltűnnek a szentélyes jeleneteknél, de sokszor csak a portán bambusznáddal sepregető nőként látjuk őket, akik gyakran kedves teremtések, de azért igen együgyűek is. Ettől eltekintve azért komolyabb szerepeket is kaptak a mikók, ilyen például a Sailor Moon Hino Reije (Sailor Mars), aki maga is miko, bár az ő jelleme sokszor hevesebb, lobbanékonyabb (talán mert a lángokat irányítja?). Tekintve, hogy a miko rengeteg fikció alapja, ezért érdemes megemlíteni az egyik legelterjedtebb származtatott fikcióját, a Kuro Mikót. Nevéből is látszik (kuro – fekete, azaz "fekete papnő"), hogy ő a miko ellentéte. A kuro miko a démoni papnő, aki gyakran gonosz célt szolgál, vagy egy gonosz varázsló oldalára állt, segíteni az ő céljainak beteljesülését, ehhez pedig a legjobb eszköze a fekete mágia.

Megjelenésükben a sötét színek a dominánsak, és arcukat gyakran eltakarják, ezzel elrejtve kilétüket.

A következő karakter, amit érdemes lenne megismernetek, az nem más, mint a mindenki által kedvelt Dojikko. A szó a japán doji

(ügyetlen) és a -ko (-lány) kanjik összefűzéséből született, így a dojikko jelentése ügyetlen lány. Itt persze tisztáznunk kell, hogy ezt lehet karakterként, és jellemzőként is kezelni, éppen ezért én is külön tárgyalom a két irányvonalat. Ha jellemzőként tekintünk a dojikko fogalomra, akkor értelemszerűen olyan lányokról van szó, akik hajlamosak a bénázásra, olykor ügyetlenek, eltolnak egyes dolgokat, viszont nagy általánosságban nincs velük baj. Ilyen dojikko jellemző a tipikus főzni-nemtudás, ami rengeteg romantikus vígjátékban előjön, például a KissXsisben Riko egyáltalán nem tud főzni, és még a legalapvetőbb ételeket is elrontja, így számára ez egy dojikko tulajdonság – de pontosan ugyanilyen Seraphim a Kore wa Zombie Desu ka? animéből, akinek egyik főztje még az üstöt is átmarta. Természetesen nem csak a főzésben nyilvánulhat meg az ügyetlenség, San a Seto no Hanayoméból gyakorlatilag a sivatag közepén is képes lenne egy pohár vizet a lábára önteni – ezt persze Nagasumi minden erejével blokkolni próbálja, nem kevés vicces helyzetet produkálva. Valamint a tanulásban érintőlegesen sem jeleskedő diáklányoknak is dojikko-tulajdonság a sok rossz eredmény.

Érzékelhetjük, hogy mint tulajdonság, a dojikko jól ötvözhető más – általam már korábban említett – karaktertípusokkal, ilyen a moe és a tsundere. A moe esetében nagyon aranyos tud lenni a jeleneteken át küzdő lány, aki próbálkozik, mégse sikerül neki semmi, és ezzel némi mosolyt csalhat a néző arcára, tovább fokozva ezzel az iránta fellobbanó szeretetérzetet. Tsundere esetében pedig tökéletes arra a célra, hogy folytton a fiút hibáztathassa a saját hibái miatt. Ilyen a dojikko, mint tulajadonság, viszont most értelemszerűen karakterekről van szó, így erről sem szabad megfeledkeznünk. Teljes mértékben dojikko karakterekkel nem olyan könnyű animékben találkozni, mert röviden: nem értenek semmihez. Egy vérbeli dojikkónak semmi se úgy sül el, mint ahogyan azt tervezte, és általában nincs semmi olyan tulajdonsága, amihez feltűnően értene. Viszont ennek ellenére szerethető karakterek, hiszen a határtalan inkompetenciájukat kompenzálni kell valamilyen tulajdonsággal, ami legtöbb esetben csak a belső értékeik lehetnek. Tökéletes példa erre Tenma a School Rumble-ből. Az ő szerencsétlensége nem ismer határokat, és látványosan nem ért semmihez, ennek ellenére mindenki kedveli, mert nagyon aranyos egy teremtmény, sőt, Harima még szerelmes is belé. Mielőtt továbblépnénk, szeretnék kihangsúlyozni egy apróságot, ez pedig egy keveredés, a dojikko, és a Tennen Boke között.

A kettőt olykor keverik, pedig nincs is akkora közük egymáshoz, mint amit elsőnek gondoltunk. A tennen boke egy olyan karakter, aki alapjában véve nem dojikko, viszont képes sok szituációban teljesen idióta módon viselkedni, és ebből adódóan ügyetlenkedni is.

A szó Kinichi Hagimoto humoristától származik, és valahogy úgy lehetne fordítani, hogy "természetes bolond". A tennen boke karakterek önmagukban nem ügyetlenek, viszont hasonlóan vicces helyzeteket tudnak produkálni, mint a dojikkók, bizonyára innen ered a kettő közti hasonlóság. Azt is meg kell jegyeznünk, hogy ezt a fogalmat nem kizárólag lányokra használják, bár az is tény, hogy én tipikusan nem tudnám egy fiúra se ráilleszteni (de ha valaki tud ilyet, akkor azt megírhatja a fórumunkban).

Ijedtségre semmi okotok, bár tudom, néhányan egyből a fejükhöz fognak kapni a Kemonomimi szó hallatán, de egyáltalán nem kívánom jelen cikkben ismertetni a teljes kemonomimi gyűjteményt – valójában nemhogy a cikk, hanem az egész újság, egy egész könyv, talán a világ minden papírja is kevés lenne eme nemes cél megvalósítására. A kemonomimi a japán kemono (állat) és a mimi (fül) szavak összefűzéséből keletkezett, jelentése könnyen kikövetkeztethető: "állati fülek". Olyan karakterekre használjuk legfőképpen, akik antropomorf megjelenéssel bírnak, viszont állati fülekkel rendelkeznek; esetleg egyéb állati jelzőket (leggyakrabban a fark) is besorolnak manapság a kemonomimi fogalom alá, ha az alanyuk van állati füle. Ez a karaktertípus napjainkban kifejezetten elterjedt, valójában nem is nagyon találni olyan stílust, amiben ne lehetne valamilyen módon beletenni egy-egy kemonomimit.

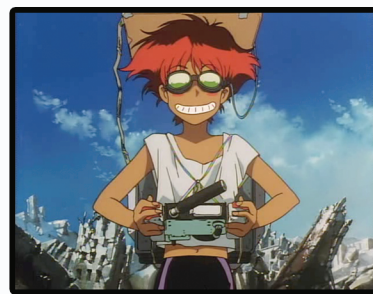
A leggyakoribb fajtái a nekomimi (macskafül), az usagimimi – rövidebben usamimi (nyuszifül) –, az inumimi (kutyafül) és a kitsunemimi (rókafül). Én ezek közül most a Nekomimire szeretnék kitérni, elvégre ez a leggyakoribb, ezzel találkozhatunk legtöbbször az animékben/mangákban. A nekomimi véleményem szerint a legjobban felhasználható – és ennek okán a legjobban fel is használt – kemonomimi, valóságos kultuszt épített ki magának az idő folyásával. Nekomimi fejpancsozt bárki beszerezhet boltokból, és a cosplay térnyerésével bizony sokan be is szerzik. Olyannyira, hogy Japánban egyesek már ruhadarabként is hordják, bár tény, hogy ebben azért az usamimi még jócskán előrébb tart. Animékben gyakran találkozhatunk olyan jelenetekkel, mikor valaki cosplay-üzletben ruhákat próbál, és nekomimi füleket vesz fel. Ehhez a helyzethez rendre társulnak a macskák hangját utánozó szócskák, ilyenek pl. a "Nyaa" vagy a "Nyan", melytől az otakuk elalélnak, a normál emberek pedig agybajt kapnak. Az animékben az ilyen jeleneteket gyakran arra használják, hogy egy-egy karakternek kiemeljék a moeságát, főleg ha eddig csak olyan helyzetekben találkoztunk velük, amik inkább a fiús-lány kategóriába sorolhatóak. Ilyen a To Aru Majutsu no Index második évadában mikor Kanzaki Kaori tükörbe néz, és cicafülekkel, valamint cselédlány ruhában képzeletben elmagát. Na, az egy tipikusan olyan helyzet, mikor egy fiús-lányra moe jelenetet akarnak ráhúzni. Ezt a részt vegyük csak egy kitérőnek, kanyarodjunk vissza a valódi nekomimi világába, ahol az alany valódi füle cicafül. is nem tűnhet így elsőre, de bizony ez a megjelenés rengeteg lehetőséget hordoz magában, amik bőven elkerülik a moe irányvonalát. Elég, ha a macskák történelmi, mitológiai múltjára gondolunk, már sejthetjük, hogy nagyon könnyen előfordulhat, hogy egy mítoszban szereplő macska nekomimi formájában köszön vissza egy animében. Amit én példának hoztam nektek, az nem egy mítosz, hanem egy elmélet.

Gondolom sokan nézik a Hellsing Ultimate-et, és látták benne Schrödinger tisztet, aki egy nekomimi lány. Természetesen ez nem véletlen. Erwin Schrödinger Nobel-díjas fizikus volt, az ő nevéhez fűződik a "Schrödinger macskája" néven elhíresült kvantumfizikai gondolat kísérlet, mellyel a szuperpozíció elvét szerette volna mindenki számára egy egyszerűsített formába hozni. Nem mélyednék bele a témába, mert ebbe a cikkbe ez hosszú lenne (akit érdekel, olvassa el a wikin), viszont a lényege annyi, hogy egy részecske egyszerre többféle állapotot felvehet – a tézis szerint. Ez a Hellsing OVA-sorozatban egyfajta elvonatkoztatott jelentésben került megjelenítésre, azaz Schrödinger tizedesnek olyan képessége van, hogy a világon bárhol lehet. Az egyik pillanatban a Buckingham palota tróntermében fekszik holtan, a másikban már egy német zeppelin üldögél, mintha mi sem történt volna. Ezzel a példával csak arra szerettem volna rámutatni, hogy egy ilyen egyszerű tulajdonságot, mint két fül – okosan felhasználva – mégis milyen mély értelemmel lehet felruházni. Éppen ezért is mertem kijelenteni, hogy a nekomimi a legsokszínűbben felhasználható kemonomimi.

Azt még hozzá kell tennem a témához, hogy a nekomimi unisex karaktertípus, így természetesen férfiaknál is megjelenik, kedvelt felhasználási területe a shounen ai tartalmú fantasy történeteknek, mint mondjuk a Loveless. Nem tudnám nyugodtan párnára hajtani a fejemet esténként, ha nem fejeznék be egy elkezdett témát – márpedig azzal, hogy felhoztam Kanzaki Kaori fiús-lány jellemét, bizony megnyitottam egyet, ez a téma pedig az Otenba. Az otenba megjelenésben és az esetek legnagyobb többségében viselkedésében is fiús mintákat követő lány. Öltözködésében általában a farmernadrág, gyakran póló és melegítő, szóval bármilyen olyan ruha, amit nem arra találtak ki, hogy kiemelje a nőiességet. A szoknya gyakorlatilag emberiség elleni büntett egy otenba számára.

Esetükben nem nagyon lehet ecchis helyzetekre számítani, kivéve akkor, ha pont olyan komikus helyzetbe kerül egy otenba, mikor valamilyen oknál fogva mégis nőies ruhába kell öltöznie, mondjuk strandra kell mennie. Több oka is lehet annak, hogy egy ilyen jellem alakuljon ki – az első talán a szégyenlősség. Sok karaktert formáznak úgy, hogy az zárkózott legyen mások felé, és ennek egyenes következménye a szégyenlősség, ami ahhoz vezet, hogy fiúsan öltözködik. Az ilyen otenbának a viselkedése nem fiús, hanem inkább visszahúzódó. Vannak viszont, akik a körülmények miatt lesznek fiúsak, ilyen körülmény lehet a katonaság, vagy a bűnöző gyerekkor. Ilyenre könnyű példát találni, a Black Lagoonból Revy otenba viselkedése erre egy példa, őt viszont azért nem mondanám otenbának, mert kifejezetten olyan ruhákat hord, amik kiemelik nőiességét. Aki viszont nem tartozik ezek közül egyikbe sem, annál valószínűleg minden ok nélkül alakult ki az otenbaság, akár azt is mondhatnánk, hogy "csak úgy" lett otenba – igazából ez hasonlít legjobban a valóságra, elvégre kevés lány lesz fiús, mert bűnöző múltja volt, vagy mert a katonaságnál nevelkedett. Erre szerintem a legjobb példa a Cowboy Bebop Edje, akiről a sorozatban lehetetlen lenne megmondani, hogy fiú-e, vagy lány – nála olyannyira ki van használva ez a tulajdonság, hogy még maguk a szereplők is utálnak rá többször: még ők se tudják eldönteni mi is valószínűleg Ed. Ugyanígy "csak úgy" megjelenés a Pokémonból ismert Misty is, de nála nem annyira erőteljes a fiúság, mint Ed esetében.

Remélem, hogy sokaknak tudtam újat mondani cik-kemmel, akiket pedig jobban érdekel a téma, azoknak továbbra is az első írásomban említett forrásokat tudom ajánlani. Aki pedig szeretné kedvenc karaktertípusát viszont látni az oldal hasábjain, az írja meg fórumunkba kérését, én pedig igyekszem beteljesíteni azt a következő cik-kjeimben. További kellemes olvasást kívánok!

Írta: Pitbull